

Dopĺňajúce sa protiklady

Svet je rozdelený na dve časti. Muž si vytvoril svoj vlastný svet, zatiaľ čo žena žila v tieni – vytvorila si v tieni vlastný svet. Je to veľmi nešťastné riešenie, pretože muž aj žena musia spojiť všetky svoje vlastnosti, aby boli úplní a celiství.

Aj muž, aj žena musia byť mäkkí ako list ruže a tvrdí ako meč – obaja spoločne. Podľa toho, ako si to vyžaduje situácia. Keď si situácia žiada, aby ste boli ako meč, potom na to budete pripravení; keď si situácia žiada, aby ste boli ako list ruže, tiež budete pripravení. Táto flexibilita – meniť sa z ružového plátku na meč a naopak – váš život obohatí.

Žena sa veľmi ťažko rozhoduje, pretože viacej plynie; je skôr ako proces, nie je to nič pevné. V tom je jej krása a pôvab. Je skôr ako rieka, stále sa mení. Muž je pevnejší, hrana-tejší, rozhodnejší, istejší. Preto tam, kde sú potrebné rozhodnutia, je dobré počúvať muža. A tam, kde nie sú nutné rozhodnutia, ale kde

je potrebné plynúť a vznášať sa, tam dokáže žena pomôcť mužovi načúvať.

Ženská myseľ dokáže odhaliť mnohé tajomstvá a aj mužská myseľ dokáže odhaliť mnohé tajomstvá. Ale rovnako, ako je rozpor medzi vedou a náboženstvom, je aj konflikt medzi mužom a ženou. Máme nádej, že jedného dňa sa budú muž a žena dopĺňať, a nie si protirečiť, ale toho dňa sa začnú dopĺňať tiež veda a náboženstvo. Veda bude s porozumením načúvať, čo hovorí náboženstvo, a náboženstvo bude s porozumením načúvať, čo hovorí veda. Nikto sa nedopustí žiadneho prehrešku, pretože sa jedná o dva úplne rozdielne odbory. Veda smeruje von, náboženstvo do vnútra.

Ženy sú meditatívnejšie, muži kontemplatívnejší. Muži lepšie premýšľajú. To je dobre – keď je potrebné premýšľať, počúvajte muža. Ženy lepšie cítia. Keď je potrebné cítiť, počúvajte ženu. Oboje, rozmýšľanie aj cítenie, je potrebné, aby bol život celistvý. Takže keď ste skutočne zamilovaní, stanete sa symbolom *jinu* a *jangu*. Už ste tento čínsky symbol videli? Dve „ryby“ spolu takmer splývajú v hlbokom pohybe, a uzatvárajú tak kolobeh

energie. Muž a žena, mužské a ženské, deň a noc, práca a oddych, myslenie a cítenie: to nie sú antagonizmy, ale dopĺňajúce sa protiklady. A keď milujete muža alebo ženu, obaja ste tým vo svojej bytosti nesmierne obohatení. Stávate sa celými.

Muž a žena sú dve časti jedného celku; aj ich svet by mal byť jedným celkom a o všetky vlastnosti by sa mali obaja deliť bez rozdielu – žiadna časť by nemala byť označená ako iba ženská alebo iba mužská.

Keď z niekoho robíte mužského, taký človek príde v živote o veľa výborných vecí. Stratí šťavu, zatuhne, stvrdne, začne byť takmer mŕtvy. A žena, ktorá úplne zabudne, ako byť tvrdá, ako sa búriť, sa stane otrokom, pretože má iba mäkké vlastnosti. S ružami sa nedá bojovať mečom, pretože by sme ich rozdrvili, zabili a zničili.

Úplná ľudská bytosť sa doposiaľ nezrodila. Už tu boli muži a ženy, ale nie ľudské bytosti.

Mužskosť môže mať dva smery, rovnako ako aj ženskosť môže mať dva smery.

Mužská myseľ môže byť agresívna, násilnícka, deštruktívna – to je iba jedna možnosť. Muž to už skúsil, a ľudstvo tým veľmi utrpelo. A keď muži skúšajú uplatňovať túto negatívnu stránku mužstva, ženy sa prirodzene začnú uberať k negatívnej ženskosti, len aby udržali krok s mužmi. Inak by došlo k veľmi veľkému rozkolu, tá priepasť by sa nedala preklenúť. Keď je ženstvo negatívne, je pasívne, letargické, ľahostajné. Negatívny muž môže byť spojený mostom iba s negatívnou ženou.

Pozitívna mužskosť je iniciatívna, tvorivá, dobrodružná. Sú to tie isté energie, ale na inej úrovni. Negatívna mužská myseľ je deštruktívna, pozitívna mužská myseľ je kreatívna. Deštruktivita a kreativita nie sú dve rôzne veci, ale dva aspekty rovnakej energie. Tá istá energia môže byť agresívna, alebo iniciatívna.

Keď je agresivita iniciatívna, má svoju vlastnú krásu. Keď sa násilie stane dobrodružstvom, keď sa násilie stane skúmaním, dobývaním nového, neznámeho, je nesmierne užitočné. A rovnako je to aj so ženskosťou. Nečinnosť je negatívna, vnímavosť pozitívna. Vyzerajú podobne, vlastne úplne rovnako. Musíte mať veľmi dobré oči, aby ste zbadali rozdiel medzi nečinnosťou a vnímavosťou.

Nečinnosť je jednoducho tuposť, smrť, beznádej. Nie je na čo čakať, nie je čo očakávať, nič sa nestane. Znamená to upadať do letargie, do istej ľahostajnosti.

Vnímavosť je uvítanie, očakávanie, zahŕňa modlitbu. Vnímavosť je ako hosťiteľ, ako maternica.

Ľahostajnosť a letargia sú ako jed. Ale to isté, čo sa stáva ľahostajnosti, sa môže stať odstupom a potom to získa úplne inú príchuť. Ľahostajnosť je jednoducho iba nedostatok záujmu. Odstup ale nie je nedostatok záujmu – odstup je úplný záujem, ohromný záujem, ale so schopnosťou nelipnúť. Vychutnávate si pri ňom danú chvíľu, a keď sa tá chvíľa začne mínať, tak ako zanikne všetko, necháte ju ísť. To je odstup.

Aby bol muž skutočne mužom, musí byť dobrodružný, tvorivý, musí byť schopný chopiť sa čo najviac príležitostí v živote. Aby bola žena skutočne ženou, musí byť studňou energie za mužom, aby mohlo dobrodružstvo čerpať čo najviac energie. Energia je potrebná, aby mohlo dobrodružstvo čerpať inšpiráciu, aby mohlo byť dobrodružstvo poetické, aby si mohla dobrodružná duša oddýchnuť v žene a načerpať novú silu, nový život.